

L'enigma Punset

En ple procés d'expansió de Ciutadans al País Valencià, la seua cara més visible, Carolina Punset, estudia la possibilitat d'emigrar al Parlament europeu. No tot és dolç com sembla, al partit taronja.

Reportatge de Victor Maceda

Carolina Punset viu en el paradís. Cada matí, quan es lleva del llit, ix a la terrassa de sa casa d'Altea, en primera línia de platja, i observa amb deteniment un dels paisatges més bells del País Valencià. El sol impacta sobre la mar i n'aguditza el color –a

Altea, el blau marí és un blau marí de debò–, i a esquerra i dreta, imponents, s'aixequen el penyal d'Ifach i la serra Gelada. Una autèntica meravella.

A la porta l'esperen el xofer i el cotxe oficial, que de dilluns a divendres la transporten fins a les Corts valencianes, on ja fa quatre mesos que exer-

ceix com a síndica de Ciutadans. En acabar la seua jornada parlamentària, se'n torna cap a casa, cap al paradís, i mentre desfà els 120 quilòmetres de distància, l'envaeix la sensació agre-dolça de saber que l'endemà tornarà a canviar la brisa de la Marina pel fum dels vehicles que fan cua als semàfors

Li agrada molt presentar iniciatives sobre agricultura ecològica o urbanisme, i malgrat liderar un equip de 13 diputats sense experiència prèvia, a poc a poc continua erosionant un PP que va a la deriva, fins al punt que les darreres enquestes conegudes la situen per damunt de la presidenta popular, Isabel Bonig, tant en el nivell de valoració (4,95 a 4,5) com en nivell de coneixement (43% a 26%). Segons l'estudi demoscòpic publicat pel diari *Levante-EMV* amb motiu del Nou d'Octubre, Ciutadans passaria de 13 diputats a 17, i el PP, de 31 a 27. Faves comptades, doncs.

La situació interna de Ciutadans, però, no és tan idíl·lica com es podria imaginar. El 24 de maig, en la seua estrena als comicis valencians, van aconseguir més de 300.000 vots, el 13,6% del total, però es van quedar sense la clau de la governabilitat que tant anhelaven, atès que les forces de l'esquerra sumaven 55 diputats, cinc per sobre de la majoria absoluta.

A l'àmbit municipal, van obtenir 217 actes de regidor i nou alcaldies, a més de cinc escons a les diputacions provincials: dos a la de València, dos a la de Castelló i un a la d'Alacant, que no obstant això, ha estat el més decisiu: gràcies a ell, el PP continua al cadavrant de la corporació provincial alacantina, el principal reducte de poder en mans dels conservadors.

Paral·lelament, la filial valenciana de Ciutadans prova de culminar la seua estructuració interna. Ha passat de zero agrupacions a 150, i dels 1.030 afiliats que tenia al febrer, als vora 5.000 de l'actualitat, per damunt de Catalunya o Andalusia. Només a la comunitat de Madrid s'han expedit més carnets de militant.

Els dos principals càrrecs que calia designar, però, són els de coordinador i portaveu territorial. El primer, encara és vacant, però el segon, ja té propietari: Fernando Giner, referent del partit a la ciutat de València bastant allunyat

de les disputes internes latents, va ser la persona escollida per Fran Hervías, responsable d'organització estatal. Serà Giner qui fixe la posició del partit en matèries d'abast autonòmic, en sintonia amb el grup parlamentari. El coordinador territorial, l'únic que estarà per damunt seu, actuarà com a nexa d'unió, mentre el sots-delegat territorial farà tasques d'organització, i per sota, hi haurà els coordinadors i sots-delegats provincials.

La coordinació a nivell de país podria recaure sobre Alexis Marí o Emigdio Tormo. Punset està centrada en la seua feina de síndica i se n'ha desmarcat. La sintonia entre ella i Marí és total, però no passa igual amb Tormo, que va estar fortament vinculat al PP d'Elx, i més concretament, al sector zaplanista. Els diputats Emigdio Tormo, Emilio Argüeso i Juan Córdoba pretenen controlar el partit.

Argüeso també prové del PP il·licità, i abans, fins i tot, havia militat a les Joventuts Socialistes. Ocupa la secretaria primera de la Mesa de les Corts –el càrrec institucional més important en poder de Ciutadans– i com a delegat territorial de “Comunidad Valenciana y Murcia” –ja dissociades– va bastir tota l'estructura iniciàtica. Córdoba, de la seua banda, va ser regidor popular a Godella (Horta).

El trident format per Tormo, Argüeso i Córdoba fa de contrapès a Punset i Marí, i Giner, enmig de tots plegats però sense cap aspiració més enllà de València, haurà d'erigir-se pacificador. Les opcions que Ciutadans faça el *sorpasso* a un PPCV encara en estat de xoc passen per apaivagar els ànims i, sobretot, per consolidar Punset com a referent indiscutible.

Albert Rivera, de fet, l'ha inclosa al selecte grup de 24 persones que conforma la direcció estatal de la formació. És un òrgan selecte, integrat pels 12 membres de l'antiga direcció catalana del partit i 12 de nous, entre els quals hi ha un altre valencià: →

de l'avinguda d'Ausiàs March, la via d'accés a València des del sud del país. La primera imatge del cap i casal que Punset veu cada dia.

Si la sensació no li resulta agra del tot és perquè, així que passen les setmanes, Punset se sent més implicada en la seua feina de diputada.

MOLTS MOVIMENTS. La decisió d'Albert Rivera de nomenar Fernando Giner –a sota, a la seua dreta– portaveu de Ciutadans al País Valencià s'ha entès com un intent de pacificar un partit que acaba de nàixer i ja viu tensionat. A les imatges del costat, Emilio Argüeso i Emigdio Tormo, quan estaven al PP d'Elx, i a sota, Toni Cantó –futur diputat al Congrés– i Alexis Marí –portaveu adjunt a les Corts valencianes–, tots dos procedents d'UPyD. Argüeso i Tormo pretenen agafar el control del partit, però Marí és l'ullet dret de Punset.

Fernando Giner. A l'executiva no hi ha cap representant de vuit de les 17 comunitats autònomes, entre les quals algunes de tan destacades com el País Basc o Galícia.

A Europa?

Amb tot, el futur de Ciutadans al País Valencià passa per allò que faça Carolina Punset, que figurava en el número 3 de la candidatura europea del 2014 i ben aviat es trobarà amb la decisió d'haver d'emigrar-hi o no.

Qui va ser escollit com a número 2, el català Juan Carlos Girauta, renunciarà a l'acta així que siga escollit diputat al Congrés als comicis del 20 de desembre, en què encapçalarà la llista de Ciutadans per la circumscripció de Barcelona. Serà llavors que Punset haurà de decidir si continua anant en cotxe cada dia a les Corts valencianes o si, per contra, s'estima més de desplaçar-se setmanalment en avió a Brussel·les i Estrasburg.

La setmana passada Punset va assegurar que "ara com ara" no té la intenció de marxar, i el ben cert és que, aquells que la coneixen de prop, confessen que la veuen molt més il·lusionada amb el projecte que no ara fa uns mesos, quan la veien patir de valent.

En efecte, tant la precampanya com la campanya electoral se li va fer eterna. Punset acumulava vuit anys d'experiència política municipal a Altea, però de sobte va veure's al costat d'Alberto Fabra, Ximo Puig i Mónica Oltra, participant en debats molt densos que no li resultaven fàcils de pair. Tothom es fixava en ella, en cada paraula i cada mirada, perquè algunes enquestes suggerien que la governabilitat podia dependre de Ciutadans.

No va ser així, i interiorment, Punset va respirar alleujada. Porta un ritme de vida frenètic, però per dins, el seu bioritme és un altre. És una persona calmada, amant de la cultura oriental, que mai no s'excita gaire i a qui li preocupa bastant més l'ecologia que no les qüestions identitàries, encara que siga més coneguda per la segona línia argumental –la direcció estatal del partit hi té molt a veure– que no per la primera.

En el temps que porta a les Corts, ha empatitzat molt amb Puig, Oltra –a qui admira profundament– i el síndic de Podem, Antonio Montiel. Sempre que pot remarca que se sent més pròxima a l'esquerra que no a la dreta, però al PP també hi ha gent amb qui li agrada parlar: l'ex-conseller de Gover-

nació, Luis Santamaría, n'és l'exemple més evident.

A banda de les propostes en matèria de medi ambient i d'urbanisme, en el primer tram de la legislatura Ciutadans ha destacat per l'exigència d'una nova llei electoral –la rebaixa del 5% al 3% serà efectiva a les següents eleccions–, l'eliminació dels aforats i de les duplicitats.

L'entorn de Punset aplaudeix "la seua capacitat de generar propostes" i la "cuirassa" que li permet d'abstractar-se de les crítiques. Després del debat d'investidura de Ximo Puig, quan va alertar que la immersió lingüística a l'ensenyament representava un "retorn a l'aldea", va rebre acusacions de tota mena. "Va ser el moment en què es va plantejar més seriosament què feia aquí", explica una font del partit.

Però, com diuen, té la pell parapetada. En passar les vacances d'estiu, s'ha reenganxat a la política valenciana al cent per cent. Reenganxada literalment, perquè "ella reconeix que la política, la té enganxada". Una altra frase que sovint pronuncia en privat és que "ningú no és imprescindible", cosa que resulta desconcertant. Comptat i debatut, què farà en passar Nadal, Carolina Punset?

A BRUSSEL·LES, PUNSET COINCIDIRIA AMB JAVIER NART, DE QUI PARLA MOLT BÉ, PERÒ LA POLÍTICA VALENCIANA CADA DIA L'APASSIONA MÉS

En ocasions s'ha sentit una estranya. Fa 20 anys que resideix a la Marina Baixa, les seues filles hi han nascut i no s'imagina vivint lluny d'allà, i molt menys encara en una gran ciutat. En canvi, l'origen familiar i el seu distanciament del nacionalisme valencià i de la llengua ha fet que ben pocs la perceben com a ciutadana valenciana. "Gairebé la meitat de la meua vida, l'he passada ací, jo no vinc de Mart", ha comentat estupefacta.

Els dubtes que fa planar sobre la seua continuïtat o no a les Corts no són ficticis. N'alberga molts. Carolina Punset diu que no sap què farà al gener perquè, efectivament, no sap què farà al gener. Sempre ha estat un vers solt, ha actuat de manera impulsiva, seguint allò que li dictava el cor, i no sap què li dirà el cor d'ací a dos mesos i mig, quan haurà de prendre un camí o un altre. "Odia prometre una cosa que després no sap si podrà complir, és per això mateix que no diu amb claredat que es pensa quedar ací com a diputada", comenta una persona del partit.

A l'hemicicle, es prepara cada intervenció com si es tractara d'una oposició, i no sols per la funció fiscalitzadora que desenvolupa. Puja a la trona amb tot de papers escrits a mà i subratllats amb fosforescent, com l'opositor que es prepara la seua exposició oral.

De feina, ja en té prou. Per tant, la decisió de la direcció estatal d'elevat Giner a la condició de portaveu del partit al País Valencià no l'ha molesta tant com podria semblar. "Si de cas, no li han agradat les formes, que portes enfora haja pogut fer la impressió que es qüestionava el seu lideratge", explica una altra font.

La pròxima decisió de volada, la del coordinador territorial, determinarà el suport real que la direcció de Rivera presta a Punset. Pel desig exprés de Rivera, ella ja va haver d'acceptar la participació de Toni Cantó -procedent d'UPyD- a les primàries de Ciutadans, tot i que no reunia els sis mesos mínims de militància. Cantó, que al partit magenta ja va estar enfrontat a Alexis Marí, figurarà com a número 2 al Congrés per València.

Si la persona escollida com a coordinador fóra Marí, Punset rebria un aval a la gestió: és la seua guàrdia *de corps*, el seu assessor de màxima confiança. Ara bé, si l'afortunat fóra Emigdio Tormo, Punset ho entendria com una desautorització en tota regla. Aleshores sí que podria marxar a Europa i deixar el partit empantanegat, per bé que no és probable que la decisió es prenga aviat.

A Brussel·les coincidiria amb Javier Nart, l'altre eurodiputat de la formació. Un home que ha conegut fa poc a

l'executiva de Ciutadans i de qui parla molt bé. La connexió entre els dos seria senzilla, i la feina, absolutament engrescadora per a una dona com ella, acostumada a rodar pel món -va nàixer a Washington, per exemple- i que parla francès i anglès a la perfecció.

El problema és que la política autònoma cada dia l'apassiona més. El nou panorama sorgit de les urnes el 24 de maig ha deixat unes Corts valencianes multicolors, en què els debats són enriquidors com no es recordava, i Punset, que detesta les "trinxeres", vol gaudir-ne plenament.

La incògnita sobre el seu futur polític amenaça d'allargar-se fins l'últim moment, i el resultat de les eleccions espanyoles del 20 de desembre podria ser determinant. En aquest sentit, si Ciutadans creix tant com apunten les enquestes i esdevé el partit frontissa que pugua obrir la porta de la Moncloa a PP o PSOE, serà perquè a les tres circumscipcions valencianes haurà obtingut una bona collita de vots. Emigrar en unes circumstàncies tan propícies seria difícil, sobretot si Albert Rivera converteix el socialista Pedro Sánchez en el pròxim president espanyol. Si això passa, Ximo Puig tractaria Carolina Punset amb reverència absoluta, no fóra cas que haguera d'acabar la legislatura governant amb ella. •

Fins al 2 de NOVEMBRE de 2015

PERÍODE VOLUNTARI DE RECAPTACIÓ D'IMPOSTOS I TAXES

Pots realitzar el pagament tributari de forma senzilla i còmoda: tria entre la domiciliació bancària i el pagament per Internet.

- Impost Municipal sobre Bens Inmobles de Naturalesa Rústica 2015
- Taxa per instal·lació de Quioscs en la Via Pública Segon Semestre 2015
- Impost Municipal sobre Activitats Econòmiques 2015
- Impost Municipal sobre Vehicles de Tracció Mecànica 2015

